

[Gideon.]

nødsaget til at oplyse, at „Petersen i dødsriget“ er titlen på et stykke af Soya, der for øjeblikket går i Stærækassen — jeg skal naturligvis ikke drage yderligere paralleller fra denne titel. Jeg var forleden i Stærækassen og så stykket. Dér faldt jeg over en udtalelse, som hovedpersonen i stykket, Lina, kom med, da hendes mand afviste et eller andet, hvad det nu var, med den bemærkning, at det var en bagatel. Dertil svarede Lina kort og godt: „Bagatellen er symptomatisk“. Ja, retsforbundets stilling til dette lovforslag er netop symptomatisk. Det er ofte i det små, at det store åbenbarer sig, og det, partiet her ofrer, er en del — jeg kan godt sige en forholdsvis beskedne del — af den pris, som partiet må ofre på ministerhverdighedens alter.

I fredags ved behandlingen af mælkeordningen blev vi præsenteret for en anden del af betalingen. Dér havde retsforbundet den fordel, at det var en radikal handelsminister, som havde fremsat lovforslaget. Derfor kunne det ærede medlem frk. Gudrun Bjørner optræde, om jeg så må sige, som en slags standhaftig tinsoldat, selv om standhaftigheden ikke varede synderlig længe, idet vi ikke måtte få at vide, om det ærede medlem talte på egne vegne, på partiets vegne eller måske endda på de højtærede ministres vegne. På det område, vi i dag behandler, er stillingen imidlertid noget mere kompliceret, idet partiet har sin egen minister. Det havde jo været noget nemmere, om alle retsforbundets ministre havde været u. p., men nu må man selv søbe kålen. Jeg er spændt på at høre, hvilken stilling partiet som sådant indtager på dette punkt. Det får vi snart at vide. Jeg er ganske særlig spændt på, om den højtærede indenrigsminister ikke har nogle bemærkninger at gøre her fra talerstolen for at give sit bidrag til en forklaring på partiets stilling før og nu.

Franskmændene har et bevinget ord, der oversat siger, at det er kun det første

skridt, der koster. Det er muligt, at partiet trøster sig med dette udtryk. Det blev første gang lanceret af en formentlig erfaren fransk dame, og det er muligt, at det gælder i visse relationer, men i politik gælder det afgjort ikke; det vil partiet hurtigt opdage, hvis det ikke allerede har gjort den opdagelse, at ethvert skridt af den art, som her er tale om — og det vil jo blive efterfulgt af mange flere — hver gang vil minde om, hvad det første skridt kostede. Nej, i denne sag står den højtærede fiskeriminister — og jeg kan godt tage hele partiet med — fuldstændig afklædt, naturligvis politisk set.

Jeg kan ikke se, at den højtærede minister har anden begrundelse at give end den, som Henrik af Navarra gav i 1592, da han gik over til den katolske tro og afsvor sin egen. Han sagde: Paris er nok en messe værd. Jeg ved ikke, om det var prisen værd, men han fik i hvert fald et kongerige for at opgive sin tro — og på bekostning af sin sjælefred, har man vel lov til at antage. Men hvad opnåede retsforbundet ved sin messe? 3 taburetter — men mon virkelig det kan opveje tabet af dets hidtidige politiske linje? Denne linje tabte partiet, da det i juni måned intonerede messen og tog det første skridt, som koster mest. Så har jeg endda slet ikke talt om den fortræd, partiet har tilføjet det politiske livs anseelse ved det forræderi, som det så ubluferdigt begik, og det er, når alt kommer til alt, det alvorligste ved det, der skete.

Med disse bemærkninger og disse små venligheder til den højtærede minister og til retsforbundet skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling; men jeg skal dog tilføje, at jeg vil finde det rimeligt, at vi får lov til at se på lovforslaget i et hurtigt arbejdende udvalg.

Jacob Pedersen: Ser man på indholdet af det foreliggende lovforslag og på den højtærede fiskeriministers bemærkninger til det, kan man ikke undgå at få en følelse af, at det ikke altid er så let at være fiskeri-